

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce **I. M.**, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ostravě**, se sídlem Ostrava, Na Jízdárně 3, o námitce podjatosti žalobce proti soudkyním Krajského soudu v Ostravě, ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ca 248/2006,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Honusová a JUDr. Monika Javorová **n e j s o u** vyloučeny z projednávání a rozhodnutí této věci.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě napadl žalobce rozhodnutí žalovaného, č. j. 10627/110/2006, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu Ostrava II, jímž byl platební výměr ze dne 12. 6. 2006, č. j. 101935/06/389911/1214, vydaný ve věci dodatečného stanovení daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2005.

Krajský soud v Ostravě, který věc projednává pod sp. zn. 22 Ca 248/2006, předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu, neboť žalobce ve svém podání ze dne 14. 11. 2006, které bylo žalobcem na základě výzvy krajského soudu ze dne 1. 12. 2006 doplněno podáním ze dne 5. 12. 2006, uvedl: „Na základě vašeho chování vůči mé osobě jsem ztratil iluze o tom, že by Váš soud mohl být spravedlivý a nezaujatý. Proto Vás nechci a podávám proti Vám námitku,“ což bylo krajským soudem posouzeno jako uplatnění námitky podjatosti, o které je dle ust. § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), oprávněn rozhodnout Nejvyšší správní soud.

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Honusová ke vznesené námitce podjatosti uvedla, že žalobce zná z úřední činnosti, v souvislosti s jeho předchozími žalobami podanými u tohoto soudu, nejsou jí známy žádné skutečnosti, které by ji vylučovaly z projednávání této věci a tudíž se ve shora označené věci necítí být podjatá. Rovněž soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Monika Javorová ke vznesené námitce podjatosti shodně uvedla, že žalobce zná pouze z úřední činnosti a ve shora označené věci se necítí být podjatá.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním

řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle odst. 5 téhož ustanovení může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, rozhodne o ní senát po jejich vyjádření.

Předpokladem pro zajištění záruky správného a spravedlivého rozhodnutí je, aby v řízení jednal a rozhodoval soudce nepodjatý, který není v žádném osobním stavu k účastníkům a k jejich zástupcům a který není nikterak zainteresován na výsledku řízení. Proto důvodem vyloučení soudce je soudcův poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, přičemž zákon dále vylučuje soudce, který věc již projednával a nebo o ní rozhodoval v jiném stupni, v předchozím soudním řízení nebo v řízení u správního orgánu. Poměr k věci vyplývá především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci; tak je tomu v případě, kdyby byl sám účastníkem řízení, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen na svých právech (např. kdyby jinak mohl být vedlejším účastníkem). Vyloučen je také soudce, který získal o věci poznatky jiným způsobem než z dokazování při řízení (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování). Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být také založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, např. vztahem přátelským či naopak zjevně nepřátelským. Zákon vylučuje, aby důvodem pochybnosti o soudcově nepodjatosti mohly být okolnosti, které spočívají buď v jeho postupu v řízení v projednávané věci, nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. V postupu soudce při projednávání konkrétní věci se totiž projevuje samotný výkon soudnictví a tyto okolnosti samy o sobě nemohou být důvodem k pochybnosti o nepodjatosti soudce.

V projednávané věci žalobce dovozuje podjatost soudkyně JUDr. Moniky Javorové z „důvodu jejího nadřazeného chování vůči mé osobě a z důvodu toho, že mám proti této soudkyni podanou i žalobu,“ podjatost soudkyně JUDr. Miroslavy Honusové dovozuje žalobce z jejího osobního jednání s ním, „které bylo pouze jedenkrát, bylo nadřazené, kdy jste mnou opovrhovala a při mém hledání pravdy kdo je vlastně soudkyně Honusová a Javorová jste mi nařídila ať opět nadřazeně odejdu pryč ...“. Ve vztahu k oběma soudkyním potom žalobce uvádí, že „mě připadá, že snad u KSO není žádný senát, protože všechny jednání a žaloby na nesprávné rozhodnutí u mě – mimo přestupků – vede jen jeden senát a to v složení stále stejném, které vedete vy.“ Vzhledem k okolnosti, že zákon požaduje, aby námitka podjatosti byla odůvodněná a aby žalobce uvedl konkrétní skutečnosti, ze kterých podjatost dovozuje, uvádí Nejvyšší správní soud, že z obecných a zcela nekonkrétních tvrzení, která namítá žalobce, nelze dovodit podjatost výše jmenovaných soudkyň. Žalobce se omezuje pouze na tvrzení „z důvodu jejího nadřazeného chování vůči mé osobě“ a dále také „... kdy jste mnou opovrhovala a při mém hledání pravdy kdo je vlastně soudkyně Honusová a Javorová jste mi nařídila ať opět nadřazeně odejdu pryč ...“, přičemž však neuvádí, v čem toto „nadřazené chování“ či „opovrhování“ spočívá a jakým způsobem se dotýká projednávané věci a soudkyň, které se na projednávání podílejí.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal vznesenou námitku podjatosti soudkyň JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Moniky Javorové

za důvodnou, což vyjádřil ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). Ve věci budou proto dále rozhodovat shora uvedené soudkyně Krajského soudu v Ostravě.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu